

เตาฮีดและประเภทของมัน

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตุรกีญี

แปลโดย : ชุกรีย์ นูร์

ผู้ตรวจทาน : อัศรัน นียมเดชา

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ التوحيد وأقسامه ﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: شكري نور

مراجعة: عصران إبراهيم

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2011 - 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

เตาฮีดและประเภทของมัน

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

قال الله تعالى:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

[البقرة/٢١-٢٢] ﴿٢٢﴾

ความว่า : “โอ้ปวงมนุษย์เอ๋ย จงเคารพภักดีพระผู้อภิบาล
ของสุเจ้า ผู้ทรงสร้างสุเจ้าและบรรดาผู้คนก่อนหน้าสุเจ้า
เพื่อสุเจ้าจะได้สำรวมตนจากความชั่ว ผู้ทรงทำแผ่นดินให้
เป็นพื้นสำหรับสุเจ้า และทำชั้นฟ้าให้เป็นหลังคา และทรง
ส่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าและให้ผลไม้ต่าง ๆ ออกมา เพื่อ
เป็นเครื่องยังชีพสำหรับสุเจ้าด้วยสาเหตุเพราะมัน ดังนั้น
จึงอย่ายกสิ่งใดมาเทียบเคียงกับอัลลอฮฺโดยที่สุเจ้าเองก็รู้ดี
(ว่าไม่สมควร)” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 21-22)

1- เตาฮีด

เตาฮีด (หรือเขียนว่า เตาหีด มาจากภาษาอาหรับว่า **توحيد**) คือ การที่มนุษย์ผู้เป็นบ่าวเชื่อมั่นว่าพระเจ้าผู้สมควรกราบไหว้และสักการะมีเพียงหนึ่งเดียว ไม่มีสิ่งใดเทียบเคียงพระองค์ทั้งในด้านการอภิบาล การเป็นที่กราบไหว้ และชื่อและคุณลักษณะต่างๆ ที่หลากหลาย

หมายความว่า มนุษย์ผู้เป็นบ่าวจะต้องเชื่อมั่นและยอมรับว่ามีเพียงอัลลอฮฺ พระเจ้าผู้ควรแก่การกราบไหว้เท่านั้น ที่เป็นพระผู้อภิบาลและเป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่ง พระองค์คือผู้สร้างเพียงผู้เดียว พระองค์คือผู้บริหารจักรวาลทั้งมวลเพียงผู้เดียว พระองค์คือผู้สมควรแก่การกราบไหว้เพียงผู้เดียวโดยไม่มีสิ่งใดเทียบเคียง และทุกสิ่งกราบไหว้นอกจากพระองค์ถือเป็นสิ่งโมฆะ และพระองค์ทรงมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ครบถ้วนปราศจากสิ่งไม่ดีและบกพร่องทุกรูปแบบโดยพระองค์มีชื่อที่งดงามและทรงมีคุณลักษณะที่สูงส่ง

2- ประเภทของเตาฮีด

บรรดาเราะซูลและคัมภีร์ต่างๆ ของอัลลอฮฺได้เชิญชวนมนุษย์สู่การยอมรับเตาฮีดใน 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

1- ประการแรก เตาฮีดในการรู้จักและยอมรับ ซึ่งเรียกว่า เตาฮีด อับ-รูนูบียะฮฺ และเตาฮีด อัล-ฮัสมาฮ์ วัตถุประสงค์वादกล่าวคือ ยอมรับในความเป็นพระเจ้าและความเป็นเอกะที่ไม่มีสิ่งเทียบเคียงของอัลลอฮฺทั้งในด้านชื่อและคุณสรรพคุณลักษณะ และการกระทำของพระองค์

หมายถึง มนุษย์ผู้เป็นบ่าวจะต้องเชื่อมั่นและยอมรับว่าอัลลอฮฺเพียงผู้เดียวคือพระผู้อภิบาล ผู้สร้าง ผู้ถือกรรมสิทธิ์ ผู้ปกครองบริหารจักรวาลนี้ พระองค์คือ

ผู้ที่มีความสมบูรณ์ในตนเอง ในพระนาม ในคุณลักษณะและการกระทำของพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งอย่างครอบคลุมสมบูรณ์ อำนาจแห่งจักรวาลทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงมีเดชานุภาพเหนือทุกสรรพสิ่ง พระองค์ทรงมีชื่อต่างๆ ที่ไพเราะและคุณลักษณะที่สูงส่ง ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾

[الشورى / 11].

ความว่า : “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์

นั่นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงมองเห็น” (อัล-ซุรอ : 11)

2- **ประการที่สอง** เตาฮีดในด้านการตั้งใจและการขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ ซึ่งเรียกว่า เตาฮีด อัล-อูลูฮียะฮฺ และเตาฮีด อัล-อิบาดะฮฺ นั่นก็คือ การมุ่งเป้าหมายสู่อัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียวในการทำอิบาดะฮฺทุกรูปแบบ เช่น การขอคูอาฮ์ การละหมาด การเกรงกลัว การหวัง และอื่นๆ

หมายถึงว่า มนุษย์ผู้เป็นบ่าวจะต้องยอมรับว่าอัลลอฮฺเท่านั้นทรงเป็นผู้มีความเป็นพระเจ้าที่สมควรได้รับการกราบไหว้จากทุกสรรพสิ่ง และพระองค์คือผู้สมควรแก่การภักดีแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งการทำอิบาดะฮฺเหล่านี้ เช่น การขอคูอาฮ์ การละหมาด การขอความช่วยเหลือ การฝากตัวพึ่งพิง การเกรงกลัว การหวัง การเชือดสัตว์พลี การบิหนาน และอื่นๆ จะต้องทำเพื่ออัลลอฮฺเท่านั้น และผู้ใดที่ทำการเหล่านี้กับผู้อื่นหรือเพื่อผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺก็ถือว่าเขาได้เป็นมุชริกผู้ตั้งภาคีที่กลายเป็นกาฟิรซึ่งหมดสถานภาพการเป็นมุสลิม ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

[المؤمنون/117].

ความว่า : “และผู้ใดที่วิงวอนขอความช่วยเหลือจากสิ่ง
กราบไหว้อื่นๆ พร้อมกับอัลลอฮ์ซึ่งไม่มีหลักฐานใดๆ มา
ตอกย้ำความชอบธรรมของเขาในสิ่งนั้น ผลกรรมของเขาก็
ขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเขา แท้จริงแล้วบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น
ย่อมไม่ประสบผลสำเร็จ” (อัล-มูมินีน : 117)

เตาฮีด อุลูฮียะฮ์และอิบาดะฮ์จึงเป็นเตาฮีดหลักที่มนุษย์ส่วนใหญ่ละเลย
ไม่ตอบสนองจนทำให้อัลลอฮ์ส่งบรรดาเราะซูล(ศาสนทูต)มาตักเตือนปวงมนุษย์
พร้อมกับประทานคัมภีร์มาแก่พวกเขาเพื่อให้พวกเขาทำอิบาดะฮ์เพื่ออัลลอฮ์เพียงผู้
เดียวและละทิ้งการทำอิบาดะฮ์ต่อผู้อื่นทั้งหมด

1- อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا

إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ [الأنبياء/25].

ความว่า : “และเราะซูลทุกคนที่เราส่งมาก่อนหน้าเจ้า เรา
จะต้องประทานวะฮยูแก่เขาเสมอว่ามีเพียงฉันที่เท่านั้นที่
เป็นพระเจ้าผู้สมควรแก่การกราบไหว้ ดังนั้นเจ้าจงกราบ
ไหว้ฉัน” (อัล-อัมบิยาฮ์ : 25)

2- อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ

وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل/36].

ความว่า : “และแท้จริง เราได้ส่งเราะสุลหนึ่งคนในทุก
ประชาชาติเพื่อให้บอกว่าจะกราบไหว้อัลลอฮ์และหลีกเลี่ยง
จากฏอฮูต” (อัลนะหฺล : 36)

แก่นแท้และหัวใจของเตาฮีด

แก่นแท้และหัวใจของเตาฮีดคือการที่มนุษย์มองเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างมา
จากอัลลอฮ์ โดยมองข้ามปัจจัยแห่งสาเหตุและตัวแปรต่างๆ เช่น มองว่าการเกิดสิ่งดี
สิ่งร้าย สิ่งมีคุณ สิ่งมีโทษ และอื่นๆ ทุกสิ่งมาจากพระองค์เพียงผู้เดียว และในเวลา
เดียวกันเขาจะต้องกราบไหว้อัลลอฮ์เพียงผู้เดียวและไม่กราบไหว้สิ่งอื่นใดพร้อมกับ
พระองค์

ผลของการเข้าถึงแก่นแท้ของเตาฮีด

ทำให้มนุษย์สามารถฝากตัวเองกับอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว ทำให้เขาละเว้น
การร้องทุกข์ต่อสิ่งถูกสร้างเช่นเดียวกับตัวเอง ตลอดจนทำให้เขาภาคภูมิใจและพอใจ

ในอัลลอฮฺ เกิดทุนและยอมจำนนต่อกฎเกณฑ์ต่างๆ ของพระองค์

โดยธรรมชาติของมนุษย์นั้นทุกคนล้วนยอมรับเตาฮีดรูปียะฮฺ แต่การยอมรับในหลักการเพียงอย่างเดียว ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะถือว่าเขาเป็นคนศรัทธาต่ออัลลอฮฺและทำให้เขารอดพ้นจากการถูกลงโทษในโลกหน้า เพราะในอดีตที่ผ่านมา ร้ายอิบลิสและพวกมุชริกีนต่างก็ยอมรับในเตาฮีดนี้ แต่มันก็ไม่สามารถให้คุณใดๆ แก่พวกเขาเพราะพวกเขาไม่ยอมรับเตาฮีดอิบาดะฮฺ ดังนั้น ผู้ใดที่ยอมรับเตาฮีดรูปียะฮฺเพียงอย่างเดียว เขาไม่ถือว่าเป็นผู้มีเตาฮีดและไม่ถือว่าเป็นมุสลิม เลือดและทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่ได้รับการคุ้มครองจนกว่าเขาจะยอมรับเตาฮีดอุลลูฮียะฮฺด้วยการยอมรับและกล่าวว่า ลาอิลาฮฺ อิลลัลลอฮฺ (แปลว่า อัลลอฮฺเท่านั้น คือ ผู้สมควรแก่การกราบไหว้) เพียงหนึ่งเดียวโดยไม่มีสิ่งใดเทียบเคียงพระองค์

เตาฮีดรูปียะฮฺและเตาฮีดอุลลูฮียะฮฺ คือ สองส่วนที่แยกกันไม่ได้และต่างเป็นเงื่อนไขของกันและกัน

1. เตาฮีดรูปียะฮฺเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับเตาฮีดอุลลูฮียะฮฺ ดังนั้น ผู้ใดที่ยอมรับว่าอัลลอฮฺองค์เดียวคือพระผู้อภิบาล ผู้สร้าง ผู้ถือกรรมสิทธิ์ ผู้

ประทานปัจจัยยังชีพ และอื่นๆ ผู้นั้นก็จะต้องยอมรับว่ามีเพียงอัลลอฮ์เท่านั้นที่สมควรกราบไหว้ เขาจึงต้องไม่วิงวอนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ไตนอกจากพระองค์ เขาจะต้องไม่ฝากตัวเองและไม่กระทำการต่างๆ ที่อยู่ในข่ายของการอิบาดะฮ์ นอกจากเพียงกับพระองค์เท่านั้น และเตฮะดีดอูลูฮียะฮ์ก็เป็นเงื่อนไขที่ขาดไม่ได้สำหรับเตฮะดีดอูลูฮียะฮ์เช่นเดียวกัน ซึ่งทุกคนที่กราบไหว้อัลลอฮ์เพียงผู้เดียวและไม่เทียบเคียงพระองค์กับสิ่งใดๆ ก็จะมีศรัทธามั่นว่าอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาล พระผู้สร้าง และพระผู้เป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่งในจักรวาล

2. เตฮะดีดอูลูฮียะฮ์และเตฮะดีดอูลูฮียะฮ์บางที่ถูกกล่าวพร้อมๆ กันโดยที่ให้ความแตกต่างกันซึ่งคำว่า *ฮ์-ร็อบบ* จะให้ความหมายว่าผู้เป็นเจ้าของและผู้บริหาร ในขณะที่คำว่า *ฮ์ด-ฮิลลาฮ์* จะให้ความหมายว่าผู้ถูกกราบไหว้ด้วยความชอบธรรม ผู้สมควรแก่การเคารพกราบไหว้เพียงผู้เดียว ดังที่พระองค์ได้กล่าวว่า

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ

النَّاسِ ﴿٣﴾﴾ [الناس/ 1-3].

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความ
คุ้มครอง ต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ พระราชาแห่ง
มนุษยชาติ พระเจ้าผู้เป็นที่กราบไหว้แห่งมนุษยชาติ”
(อิน-นาส : 1-3)

และบางครั้ง ทั้งสองคำอาจถูกจะเอ่ยถึงอย่างโดดเดี่ยวโดยไม่ต้องเอ่ยทั้ง
สองคำในทีเดียวกัน ซึ่งในทางความหมายแล้วจะให้ความหมายรวมกัน เช่น คำตรัส
ของพระองค์ว่า

﴿قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ أَبْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۗ﴾
[الأنعام/166].

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า จะให้ฉันยึดเอา
นอกเหนืออัลลอฮฺมาเป็นพระเจ้ากระนั้นหรือ ทั้งๆ ที่
พระองค์คือพระผู้อภิบาลของทุกสรรพสิ่ง” (อัล-อันอาม :
164)

ความประเสริฐของเตาฮีด

1- อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَنَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ
الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ [الأنعام/82]

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาที่การศรัทธาของพวกเขาไม่เจือปนด้วยความอธรรม(การตั้งภาคี)ใดๆ พวกเขาจะได้รับ ความศานติและพวกเขาคือผู้ได้รับทางนำ” (อัล-อันอาม : 82)

2- อุบาตะฮฺ บิน อับ-ศอมิต เราะะฎิยัลลอฮฺ อับฮฺ เล่าว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ

ฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวว่า

٢- وعن عبادة بن الصامت رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ». متفق عليه.

ความว่า : “ผู้ใดยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าผู้ควรกราบไหว้นอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีสิ่งเทียบเคียงใดๆ และยืนยันว่ามุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและเราะะฮฺลุลของพระองค์ และนบีอีซาคือบ่าวและเราะะฮฺลุลของพระองค์ และเป็นสัญญาญความยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่ทรงมอบแด่นางมัรยัมและเป็นดวงวิญญาณจากพระองค์ และยืนยันว่าสวรรค์มีจริง นรกมีจริง แน่แท้ อัลลอฮฺจะยอมจะให้เขาได้เข้า

สวรรค์ด้วยการปฏิบัติที่เขาปฏิบัติมา” (มุตตะฟักอะลียะฮ์
บันทีกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ หมายเลข 3435 และ
มุสลิม หมายเลข 28)

รางวัลสำหรับผู้ยึดมั่นในหลักเตฮะฮีด

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا
مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأْتَوْا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ [البقرة/٢٥].

ความว่า “และ (โอ้ มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดี แก่บรรดาผู้
ศรัทธา และประกอบกรดีทั้งหลายว่า พวกเขาจะได้รับ
สวนสวรรค์หลากหลาย ที่เบื้องล่างของมันมีแม่น้ำหลาย
สายไหลผ่าน คราวใดที่พวกเขา ได้รับผลไม้จากที่นั่นเป็น
ปัจจัยยังชีพ พวกเขาจะกล่าวว่า นี่เป็นสิ่งที่เราเคยได้รับ
มอบมาก่อนแล้ว และพวกเขาจะถูกประทานให้เที่ยงนั้น

อีกทั้งยังมีคู่ครองที่บริสุทธิ์สำหรับพวกเขาในนั้น และพวกเขาจะพักอยู่ในนั้นตลอดไป” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 25)

2. ญาบิร เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่า

۲- وعن جابر رضي الله عنه قال: أتى النبي صلى الله عليه وسلم رجل فقال: يا رسول الله ما الموجدتان؟ فقال: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ». أخرجه مسلم.

ความว่า มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี และถามว่า “โอ้ท่านเราะฮ์มะฮ์ดุลลอฮุ อะะไรคือความแน่นอนสองประการล่ะ?” ท่านตอบว่า “ผู้ใดสิ้นชีวิตโดยที่ไม่ก่อภาคีใดๆ กับอัลลอฮุ แน่นอนเขาจะยอมจะได้เข้าสวรรค์ และผู้ใดสิ้นชีวิตในสภาพที่ก่อสิ่งใดเป็นภาคีเทียบเคียงกับอัลลอฮุ แน่นอน เขาจะยอมจะต้องเข้านรก” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 93)

คุณค่าและความยิ่งใหญ่ของถ้อยคำแห่งเตาฮีด

อับดุลลอฮุ บิน อัมรุ บิน อัล-อาศ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุมา เล่าว่าท่านเราะฮ์

ฮุดุลลอฮุ คืออัลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวว่า

عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما... أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ نَبِيَّ

اللَّهُ نُوحًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ
 قَالَ لِابْنِهِ: «إِنِّي قَاصٌّ عَلَيْكَ الْوَصِيَّةَ: أَمْرُكَ بِاثْنَتَيْنِ،
 وَأَنْهَاكَ عَنِ اثْنَتَيْنِ، أَمْرُكَ بِ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) فَإِنَّ
 السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ، وَالْأَرْضِينَ السَّبْعَ لَوْ وُضِعَتْ فِي
 كِفَّةٍ، وَوُضِعَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي كِفَّةٍ، رَجَحَتْ بِهِنَّ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَوْ أَنَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ، وَالْأَرْضِينَ
 السَّبْعَ، كُنَّ حَلَقَةً مُبْهَمَةً قَصَمْتُهُنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فَإِنَّهَا صَلَاةٌ كُلِّ شَيْءٍ،
 وَبِهَا يُرْزَقُ الْخَلْقُ، وَأَنْهَاكَ عَنِ الشِّرْكِ وَالْكِبْرِ...»
 أخرجه أحمد والبخاري في الأدب المفرد.

ความว่า: “ท่านนบีนูหฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิมนั้น
 เมื่อตอนใกล้สิ้นใจ ท่านได้กล่าวแก่บุตรชายของท่านว่า
 “ฉันขอสิ่งเดียวเจ้านี้ ขอให้เจ้าทำสองอย่าง และขอให้เจ้า
 ละเว้นสองอย่าง นั่นคือ ให้เจ้ายึดมั่นใน “ลาอิลาฮะ
 อิลลัลลอฮุ” เพราะพากฟ้าทั้งเจ็ดชั้นและชั้นแผ่นดินทั้งเจ็ด
 นี้ หากถูกนำมาวางบนฝ่ามือข้างหนึ่ง และประโยค
 “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ” ถูกวางบนฝ่ามืออีกข้างหนึ่ง
 แน่นอนข้างที่มีประโยค “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ” ย่อมหนัก
 กว่า และหากว่าพากฟ้าทั้งเจ็ดชั้นและชั้นแผ่นดินทั้งเจ็ด
 เป็นก้อนกลมที่แข็งกระด้าง แน่นอนมันย่อมต้องถูกละลาย
 จนเป็นผงละเอียดด้วยประโยค “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ”

และขอสิ่งเจ้าให้กล่าว “สูบนานัลลอฮฺ วะบิหฺมฺดิฮฺ” เพราะมันเป็นคำคุณศัพท์ของทุกสิ่ง และด้วยคำนี้แหละที่มีคุณลักษณะต่างๆ ได้รับปัจจัยยังชีพจากอัลลอฮฺ และขอห้ามเจ้าจากการกระทำชริกและการหยิ่งผยอง” (บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 6583 อัลบุคอรีย์ในหนังสืออัลอะดับอัลมุฟรัด หมายเลข 558 ดูเพิ่มเติมในหนังสืออัลซิลลีละฮฺอัลเศาะฮี้หะฮฺของอัลบานี หมายเลข 134)

สิ่งที่ทำให้เตาฮีดมีความสมบูรณ์

เตาฮีดจะสมบูรณ์เมื่อมีการทำอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียวโดยไม่มีการตั้งภาคีใดมาเทียบเคียงพระองค์ อีกทั้งยังต้องหลีกเลี่ยงจากภูมูต ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل/36].

ความว่า : และเราได้แต่งตั้งเราะฮ์ลคนหนึ่งคนในทุกประชาชาติเพื่อให้ประกาศว่าจงกราบไหว้อัลลอฮฺและหลีกเลี่ยงจากภูมูต (อัล-นะหฺล : 36)

ฏอฆุต คืออะไร ?

คือ ทุกสิ่งที่มีมนุษย์เคารพบูชาเชื่อฟังและติดตามโดยมิชอบ ทั้งในรูปของสิ่งกราบไหว้ เช่น รูปปั้น หรือในคราบของมนุษย์ศักดิ์สิทธิ์ เช่น พ่อมดหมอผี นักศาสนาที่เลว ตลอดจนผู้นำต่างๆ ที่ไม่ภักดีต่ออัลลอฮ์

ที่สุดแห่งฏอฆุต

ฏอฆุตมีมากมายหลายจำพวก แต่สุดยอดหัวหน้าของพวกมันมีห้ากลุ่มด้วยกัน คือ อิบลิส (ขออัลลอฮ์ให้เราได้หลีกเลี่ยงจากมัน) ผู้ที่นิยมให้คนอื่นบูชาตัวเอง ผู้ที่เชิญชวนผู้อื่นให้กราบไหว้ตัวเขาเอง ผู้ที่อ้างว่าสามารถล่วงรู้สิ่งเร้นลับ และผู้ที่พิพากษาด้วยกฎหมายที่ไม่ใช่กฎหมายของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾ [البقرة/๒๐๗].

ความว่า : “อัลลอฮฺทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย พระองค์ทรงนำพวกเขาออกจากความมืด (แห่ง
ความโง่เขลา) สู่ความสว่าง (แห่งศรัทธา) และบรรดาผู้
ปฏิเสธทั้งหลายนั้น ผู้คุ้มครองพวกเขาก็คือภูอชูต พวกมัน
นำเขาออกจากความสว่างไปสู่ความมืดมิด พวกเขาเป็น
ชาวนรกซึ่งจะพำนักอยู่ในนั้นไปตลอดกาล” (อัล-บะเกาะ
เราะฮฺ : 257)